

[Tesdaerpf.]

tror, at den højtærede landbrugsminister vil benytte den bemyndigelse, som her er blevet givet.

Jeg vil gerne til slut sige, når jeg nu er ved terminsbetalingerne og afleveringen, at jeg tror, at kvalitetsbetaling og fradrag på 15 øre pr. 100 pund hollandsk vægt er for lidt i forhold til den nugældende kornpris. Jeg tror ikke, det giver den opmuntring til aflevering af kvalitetskorn, som egentlig er ment dermed. Men ministeriet har altså ment at ville bibeholde denne gamle tarif.

Jeg skal med disse bemærkninger på mit partis vegne anbefale såvel lovforslaget som ændringsforslagene til vedtagelse.

Jørgen Jørgensen (Lejre): Kornloven er en vigtig bestanddel af det politiske forlig, som blev sluttet for landstingsvalget, og det er heller ingenlunde for tidligt nu, at enkelthederne i forliget, som jo for manges vedkommende er meget betydningsfulde, bliver gennemført. I går var det den bundne opsparring, der var til behandling, i dag er det kornloven, og jeg håber, at de andre love, der knytter sig til forliget, snart kan blive gennemført. Jeg tror, befolkningen venter, at rigsdagen skal gøre arbejdet færdigt, og jeg anser det egentlig for meget uheldigt og skadeligt, at det har været så længe, før de ting, vi blev enige om dengang forud for landstingsvalget, bliver gennemført. Megen kritik kunne være undgået, hvis befolkningen på et noget tidligere tidspunkt havde fået fuld klarhed over, hvad de forslag, som forliget omfatter, egentlig indeholder, og det har jo også vist sig, både med hensyn til kornloven og med hensyn til andre områder af kriseforliget, at der er rettet stærk kritik mod forhold, som slet ikke foreligger.

Men nu bliver kornloven gennemført, og jeg skal ikke gå i enkeltheder med hensyn til ændringerne, men kun henholde mig til, hvad den ærede ordfører for udvalget har sagt, og anbefale, at disse ændringsforslag, som den højtærede minister har stillet, gennemføres.

Jeg har nogle bemærkninger at gøre mere i almindelighed om kornlovens nødvendighed og om den stilling, som visse grupper indenfor landbruget har indtaget overfor udskrivningen af korn. Medens behandlingen af kornloven har stået på, har De samvirkende danske Landboforeninger udsendt en protest, ikke alene vendt mod kornloven, men vendt mod adskilligt andet, som kriseforliget indeholder. Denne protest fra De samvirkende danske Landboforeninger indledes med nogle bemærkninger, som jeg

synes det er nødvendigt at sige nogle ord til. Jeg beder den højtærede formand om tilfaldelse til et par citater. I den skrivelse fra de danske landboforeninger, som er sendt til regering og rigsdag, står der i indledningsstykket f. eks.:

„Store befolkningsgrupper bidrager overhovedet ikke til nogen sanering. Pristalskruen fortsætter forstærket igennem skat-ternes indregning i pristallet, og det stigende omkostningsniveau presser prisniveauet stadig højere op, mens byrderne lægges på landbruget i form af betydelige tilskud til den øvrige befolkning.“

Og i en omtale af kornloven står der, at man må protestere imod, at der udskrives korn i det påtænkte omfang, idet der siges:

„1) At produktionen, specielt af flæsk, vil gå stærkt tilbage. 2) At landmændene vil blive tvunget til at udvide kornarealerne på bekostning af de mere yderige grovfoderafgrøder. Dermed vil den store indsats, som ydes gennem det landøkonomiske arbejde for at fremme grovfoderdyrkingen og grovfoderanvendelsen, i høj grad blive modarbejdet.“

Resultatet bliver: mindre produktion, mindre eksport og tillige dyrere produktion og mindre høst.“

Denne skrivelse synes jeg ikke kan stå hen uden at blive taget op til behandling. Det er naturligvis rigtigt, at når der ikke kan indføres korn og man af den grund er henvist til at bruge det korn, vi har her i landet, til befolkningens forsyning med brød, gryn og mel, bliver der mindre korn til rådighed til opfodring af svin. Det er jo klart. Jeg gad dog vide, om landboforeningerne virkelig er af den opfattelse, at vi, hvis vi i det kommende høstår står i den situation, at vi ingen indførsel kan få af korn, så skal søge svinebestanden her i landet opretholdt, selv med risiko for at der ikke er tilstrækkeligt til forsyning med brødkorn, mel og gryn til befolkningen — om man først og fremmest skal søge for at sikre tilstrækkeligt korn til vore svinebesætninger, før man tager i betragtning, om der er korn nok til befolkningens almindelige forsyning? Det er jo faktisk det, landboforeningerne tilråder: Den udskrivning, der her foreslås, er jo ikke en udskrivning, der går ud på, at een gruppe af landmænd skal aflevere korn til andre grupper af landmænd. Den dækker ikke engang, hvad der er nødvendigt for at sikre befolkningens forsyning med brødkorn og korn til mel og gryn. Altså, landboforeningerne bebrejder rigsdagen, at vi søger gennemført en udskrivning, der sikrer befolkningens nødvendige